

Να γίνουν οι ευχές μας προσευχές

/ Γνώμες

- Πέτρος Δ. Δαμιανός, Δρ. Φιλοσοφίας – Διδακτικό Προσωπικό ΕΜΠ

Κάθε φορά που αλλάζει ο χρόνος, οι ευχές γεμίζουν τον αέρα σαν απαλά φώτα. Περνούν από στόμα σε στόμα, από καρδιά σε καρδιά, φέρνοντας μαζί τους την ελπίδα για κάτι καλύτερο. Κι όμως, μέσα σε αυτή τη γλυκιά πολυφωνία, γεννιέται σιωπηλά ένα βαθύτερο αίτημα: να μη μείνουν οι ευχές μας απλώς λόγια, αλλά να γίνουν προσευχές.

Η ευχή είναι άνοιγμα καρδιάς. Είναι το «μακάρι» που ψιθυρίζει ο άνθρωπος, το βλέμμα που στρέφεται προς το καλό. Η προσευχή, όμως, είναι αυτό το άνοιγμα που υψώνεται. Είναι η ευχή που βρίσκει δρόμο προς τον Θεό και επιστρέφει μεταμορφωμένη, γεμάτη χάρη. Εκεί όπου η ευχή εκφράζει την επιθυμία, η προσευχή εμπιστεύεται. Εκεί όπου η ευχή ζητά, η προσευχή παραδίδει.

Να γίνουν οι ευχές μας προσευχές σημαίνει να πάψουμε να ευχόμαστε μόνο ό,τι μας αναπαύει και να αρχίσουμε να προσευχόμαστε για ό,τι μας σώζει. Να μη ζητούμε απλώς να φύγουν οι δυσκολίες, αλλά να φωτιστεί ο δρόμος μέσα από αυτές. Να μη λαχταρούμε μόνο την υγεία, αλλά τη δύναμη να αγαπάμε, να υπομένουμε, να προσφέρουμε. Να μη ζητάμε επιτυχίες που υψώνουν το εγώ, αλλά νίκες που βαθαίνουν την καρδιά.

Όταν η ευχή γίνεται προσευχή, αλλάζει ο τόνος της. Χαμηλώνει, γλυκαίνει, αποκτά ειρήνη. Δεν απαιτεί, δεν βιάζεται, δεν ορίζει. Λέει απλώς: «Κύριε, Εσύ γνωρίζεις». Και μέσα σε αυτή τη μικρή φράση χωρά ολόκληρη η εμπιστοσύνη του ανθρώπου. Χωρά η ταπείνωση, η ελπίδα, η χαρά που δεν εξαρτάται από τις συνθήκες.

Τότε και οι πιο απλές λέξεις γεμίζουν φως. Η φώτιση γίνεται πορεία. Η υπομονή γίνεται δύναμη. Η αγάπη γίνεται πράξη. Η ειρήνη παύει να είναι ευχή και γίνεται τρόπος ζωής. Ακόμη και ο πόνος βρίσκει νόημα, γιατί δεν είναι πια μόνος· στέκεται μέσα στην προσευχή.

Να γίνουν οι ευχές μας προσευχές σημαίνει, τελικά, να μάθουμε να ευχόμαστε με καρδιά στραμμένη προς τον ουρανό και με πόδια σταθερά στη γη. Να ευχόμαστε όχι για να αλλάξει απλώς ο χρόνος, αλλά για να αλλάξουμε εμείς. Να ζητούμε όχι έναν εύκολο δρόμο, αλλά μια καρδιά που αντέχει και αγαπά.

Και τότε ο νέος χρόνος δεν θα είναι απλώς καινούριος. Θα είναι ευλογημένος. Γιατί θα έχει γεννηθεί μέσα στην προσευχή και θα βαδίζει μέσα στην αγάπη.

Πηγή: pemptousia.gr